

KATO VANACKERE

KUSJES VAN KRAAI

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

De Nieuwe Toneelbibliotheek

Tekst #NR 630

© 2019, Kato Vanackere

KUSJES VAN KRAAI

1.

De Nieuwe Toneelbibliotheek, Tekst #630
© 2019, Kato Vanackere
Eerste druk 2021

isbn 978-94-6076-630-5
nur 307

Niets uit deze uitgave mag worden opgevoerd of verveelvoudigd zonder schriftelijke toestemming van de schrijver en De Nieuwe Toneelbibliotheek

No part of this book may be reproduced in any way without written permission from the writer and De Nieuwe Toneelbibliotheek

De Nieuwe Toneelbibliotheek bestaat uit
Mara Aronson
Connie Nijman
Ditte Pelgrom

Typografie en basis lay-out
Connie Nijman
Printwerk
Hollandridderkerk, Ridderkerk

info@denieuwetoneelbibliotheek.nl
Postadres De Nieuwe Toneelbibliotheek
Postbus 10412 1001 ek Amsterdam

Kusjes van Kraai is online te bestellen op:
www.denieuwetoneelbibliotheek.nl

De tekst impliceert volgende vier personages Myriam

Kraai

Kind

Maarten

en hanteert twee vertelstemmen

Myriam

Kraai

Er ligt een vogeltje naast mij in bed

Eerst zag ik het niet
Bijna geplet

Mijn zwarte lakens
Zwarte veren

Ik pak het op
Mijn handen als een kommetje
Nachtlamp ontsteken, haar van dichtbij bekijken
Zij beeft
Glanst in licht

Ademen gaat in kleine stootjes
Huf huf huf

Ik tik op haar kop
Mijn vinger is te groot
Tik tik

Ik denk niet dat je wil dat ik wakker word
Zegt ze
Ik begrijp haar niet
Tik tik

Ze zegt
Als ik wakker word ben ik luid
En zal ik lange tijd niet meer slapen

Ik zal groeien en te groot worden
Dus laat mij nog maar
Vertrouw mij
Laat mij

Ik leg haar terug

Tussen mijn lakens

Shush zeg ik

Tegen de auto die langs mijn slaapkamerraam rijdt

Shush

Zij is dood

Straks wordt ze wakker

KRA

KRAANGENAAM

En SORRY

Ik had nog moeten wachten

Voor ik zo maar effe aan kwam vliegen

Ik heb niet veel geduld, ziet u

Ik was te enthousiast

Het hing al in de lucht

Het was nog maar net gebeurd

En het rook al so soet

SOETE STRUIF ME KINNEKESUYKER KINNEKESKOPPEKE

In de lucht hing een dood kinnekeskoppeke

De geur van een dood kinneke

De geur van een klein lijkske dat afkoelt en verkleurt

In zo'n kleurig kinnekesbeddeke

Timon-en-Pumbabeddeke

Met een koud kinnekeslijkske erin

Ik wou zo graag komen rondfladderen zo
JA – De lucht komen opsnuiven – zo wat KRA
Bij mama komen pikken
Haar temperatuur opnemen
Warmtemeter in haar hol
Gaat het meisje – moet ge iets hebben van de winkel

Maar zij wist nog van toet-blaas
Zij lag te tukken
Ik was te vroeg

Ik dacht dan maar bij haar in bed te kruipen
Mijn onvolgroeide veertjes op te warmen
Aan haar toet-blaaslichaam

Haar mamalichaam
Haar ik-sta-morgen-op-en-smeer-bokes-met-pindakaas-voor-die-
kleinelichaam

Haar man niet eens thuis
Op zakenreis

Zo stil!

Toen werd dat moederlijke wicht natuurlijk wakker
Mijn schuld
Doen alsof ik slaap
Wou zij mij wakker maken
Uit mijn nepslaapje

Ik heb haar gewaarschuwd
Ik heb gezegd

Blijf met uw toet-blaasfikken van mijn pluis
Ge weet niet wat ge in uw handen houdt

Daarna is zij misschien weer in slaap gevallen
Het doet er niet toe
Het doet er toe dat zij van NIKS van TOET-BLAAS
Dat zij blij was effIE rustig in haar bed te kunnen liggen – weg van de
kleine
Terwijl in die kamer hiernaast HA!

En och
Ik weet wat u allemaal denkt
Verontwaardigd
KRAAI
GY HEBT DAT KINNEKE DOOD GEMAAKT

Als u dat denkt
Dan hebt u mij nog nooit gezien
Dan weet u niet wie ik ben
Ik pak niets af
En houd nog zo
Van rammelaars met kleurige bolletjes
Die net nog van je ralralral gingen
En nu enkel nog van je tweedehands.be
Ik houd van praktisch denkende, huilende ouders

Dus op een nacht als deze
wanneer ik tot op de stoep
Soete kinnekessuyker ruyk
Ga ik naast mama zitten om te kijken of zij al huilt
En ik ga niet van haar weg tot zij stopt met huilen

Dat is al
Ralralral

Het is maandag
Ik wil naar haar school rijden

Met haar vriendinnen spelen – dansje verzinnen
Controleren of ze wel aan haar denken in de klas

Wanneer de schooldag afloopt naar de poort rennen
Alle ouders bij de schouders grijpen en smeken:
Verlies allemaal uw kinderen
Ontruim het klaslokaal

Laat mij niet naar huis gaan

Het zou niets uithalen
Zij zouden zich omdraaien
Hun kind achterop de fiets hijsen

Neem mij mee alsjeblieft
Een stukje
Kook voor mij vanavond

Het is maandag

Mensen zeggen weinig
Mijn vader zegt weinig

Mijn man zegt weinig
Communiqueert in smsjes
Vluchtinformatie
Hindernissen
Overleg over crematie
Ben dicht bij je
Kom zo snel mogelijk

Ben dicht bij je

Maar hij is ver weg
En het huis blijft leeg
Raakt met niets gevuld

Ik wil het verkopen
Ik sluip rond – kijk tv met het geluid uit
Hoor dat zwarte vogeltje krassen in de keuken

Mijn naam is KRAAI, Myriam
Ik steek een vork in uw dij als ge nog één keer vertikt van het zo te
zeggen
Mondje open – neem het in uw mondje
Ik ben KRAAI
Ik kom enkel op appèl
Gij hebt mij opgeroepen, Sergeant, dus ge zult mij dan ook met respect
behandelen
Hebdu mij verstaan?

'Oh, maar Kraai ik heb buhelemaal niet opgeroepen gij lag ineenkeer
bij mij in bed daar heb ik kniksmeetemaken'
JA JONKIE DOE MAAR
Zever nog wat
Stuk ondankbaar

Dat rot fruit hier in die schaal, Myriam
Doet me denken aan uw vies dood kind in het lijkenhuis

EN NOG IETS
Ik heb naar die vent van u gebeld
Waarnaar ge zelf niet meer durft bellen
Uw venteke

Ik zeg venteke
UW KIND IS MORSENDODD GE MOET NAAR HIER KOMEN
He said
Hello crow
Good ta hear ya, buddy
I'm in Australia right now
Sorry ta hear the kid's dead
Frankly I couldn't care less – but keep that between us birds
Can't make it, cheers mate
I'll be home soonkisskiss takin' THE PISS

Ge moet trots op mij zijn
Dat ik dit soort informatie voor u verzamel
En er met de grootste zorg op toezie
Dat die correct en onaangepast in uw schoot belandt
In uw strot belandt – mondje open
Ge moet trots op mij zijn!

't Is voor te schreeuwen, toch?
Zijt ge al aan het schreeuwen?
Ge moet schreeuwen, Myriam

Hij zou toch zo snel mogelijk naar huis komen?
Hij zou zich toch haasten?
WAAR IST HIJ?

Ik zie – ik zie wat gij ook ziet
En het is
Een huis dat stil staat in de tijd

Kathedraal

Magneet op koelkast
Ariël in badkuip
Tapijt met treinspoor

Hebt ge graag dat ik met haar knutselkoffer speel Of moet ik het precies
zo laten liggen
Zoals het er ligt?
Haar een beetje nadoen?
Kijk mama ik heb een kraai getekend
Mijn zwarte stift is helemaal opgebruikt
Ge moet trots op mij zijn!

Zo een goed knutselkofferke
Een vogelbaddeke
Beetje badderen
Badderen in een slapend meisje met een spontane hartdood

Myriam

Doe het kofferke terug open
Ik heb lucht nodig

Myriam doe de koffer open
Mama

Doe de koffer open

Hou mij vast

Kom

Kom kom
Rustig meisje
Lief kind
Kom nu
Het was maar een mopkie
Ik had dat niet mogen zeggen

Kom maar hier
Leg u in mijn vleugel
Het is als een hangmat

Ik zal met m'n bek door uw haar vlooien

Ik wieg u in slaap
Zacht rozenblaadje
Kom maar hier

Laat de wereld maar effe op u wachten
Blijf maar effie bij mij
Ge moet van niemand nix

Wij twee
Kraai en ik

Ze heeft mijn documenten op orde gebracht Betaalde rekeningen

Soms maakt ze mij een ontbijt
Veel rozijnen

Soms orakelt ze
Ruikt ze naar patchoeli

Zegt ze
Gam ze ja'avor – This too shall pass
Koning Salomo zeg ik
KRAAI zegt ze

Dan lach ik – want ze heeft gelijk

Zij is altijd wakker
Vooral 's nachts
Ik dan ook

Kijk hoe ze tegen het plafond aan fladdert
Haar kopje bont en blauw
Luister hoe zij liedjes krast over maaltafels

Ik denk dat ik van haar houd
Maar dat is niet makkelijk
Zij maakt het mij niet makkelijk
Ze heeft het op mij gemunt
Ze trekt aan mijn donsdeken
Kraab mijn kaken rood
Ze zegt KRA (altijd maar)
Ik zeg shush – de burens
Zij zegt KRA de burens

1 keer–
Ik lieg
Vele keren ben ik rechtgesprongen
Heb ik mijn dekens door de kamer geslingerd
Heb ik haar met mijn beide handen uit de lucht gegraaid
Haar kei hard vast geknepen
IK heb 'KRA' geroepen
Harder geknepen

Ik heb die kop er willen afrukken
Maar die zit muurvast
Zij gaat niet dood
Zij blijft leven

Zij wel, ja

Ik liet haar los toen ik zag dat ze aan het huilen was
Ik weet dat zij niets fout heeft gedaan
Ik weet dat je niets fout hebt gedaan
Je bent aan niets schuldig
Je bent hier gewoon en doet je kraaiendingen

Maar wat anders?
Wat moet ik anders?

Kan er iemand aanbellen
Aan de voordeur staan – nu
En mij vertellen wat ik moet doen?
Een lijst met afvinkhokjes?
Op een klembord
Instructies
How to mourn
How to grief
How to cry
How to crow

Stap 1:
Doe rustig aan
Stap 2:
Negeer vreemden die zich zorgen om je maken
Stap 3:

Zorg niet voor lichaam en geest

Stap 4:

Kom niet opdagen

Laat niets weten

Klim er niet uit

Stel hen teleur

Houd haar shampoofles bij

Ruik er aan

Kan er iemand aanbellen

Aan de voordeur staan – nu

MYRIAM KOM NAAR BENEDEN ER STAAT IEMAND VOOR DE
DEUR

Het is een klein MEISJE met een lange vlecht en een streepjespyjama
ter grote van een volwassen-oeisorry eenman met een pet nee of een
HOEDJE koffer trolley-HELA NEE

Wat kraaien we nu

Dat is papsapsapapa papa

Myriam

Uw man is thuis

Ze hebben weinig gezegd, toen

Ze zeggen nu nog steeds weinig

Te veel tanden en geen tong

Hij bezocht haar kamer

Wou nog kloppen voor hij binnenging

Zag op de grond een Barbiepaard

Met klitten in manen en staart

Dat moet 'ie nooit meer uitborstelen voor haar

Hoe hij daar toen stond – in dat deurgat
Hoofd op borst
Leek hij toch zo op Myriam
Waren zij boenkplots met twee

's Avonds bestelden zij pizza – waarvan ik niet heb meegepikt
En dan kwam hij 's nachts weer naar beneden
Zat hij op de trap
Kiek hij naar de tuin
At een halve pot kwark
Kwieb
Arm kwiebjje
Och

Leunend tegen het aanrecht
Ik zat op de keukentafel

En jij bent dan Kraai, denk ik? vroeg hij
Ik heb niets teruggezegd
Durfde niet
Ik was een partij verlegen

Het restant van de week heb ik me teruggetrokken
Ik weet niet waar ik moet vliegen met Meneer erbij
Maarten, Martijn, Martin
Ik wil niet met 'm praten

Hij is anders
Was er niet bij toen het gebeurde – hoog in de lucht naar Australië
Is niet zoals zij

Myriam was HIER
En ik ben het lijkske komen begraven
Ikke heb het melkse en het dekenske gegeven

Ik ben hier voor Myriam
Maarten krijgt op zijn beurt wel een konijn of zo
Ik heb daar niets mee te maken

Ik ga vaak wandelen nu
Wanneer zij met z'n tweetjes beslissingen proberen te maken over
Huis
Zichzelf
Ik wil dat allemaal niet horen

Als ik blokje om ben wacht ik in de tuin
Tot Myriam uit het raam kijkt
PST
MYRIAM

Zwaai naar haar
Als ze glimlacht doe ik een dansje

MYRIAM
Ze lacht – ik doe een dansje
Mijn hoofd op en neer
Ik zwaai soms ook naar hem
Voor de vorm

Dat weekend van ons
Toen ze zo diep viel
En ik naast haar vloog

Nu vallen zij met twee
Daar heb ik geen zin in

Ik heb geen zin om daar als derde–
Ik houd mijn dansje halt

In de verte hangt iets soetigs in de lucht

Vorbij het tuinhek, vbrij de buurt
Binnen een andere buurt, binnen een ander tuinhek

Ik moet daarnaartoe
Zal ik liften? Te voet?
So soet – het is
De geur van iemands grote broer
Die op het punt staat te sterven

Kusjes Myriam

En Maarten

Ik kom terug
Maak u geen zorgen

Kuskuskuskus
van Kraai

Kusjes van Kraai ging op 14 juni 2019 in première in De Studio in Antwerpen en werd op 17 december 2019 hernomen in de Betty Braemzaal van Antwerpen.

Spel Kato Vanackere

De monoloog werd geschreven met veel liefde voor Edgar Allen Poe, Ted Hughes en Max Porter, alsook het nalezende, goedkeurende oog van Bart Meuleman.

Kato Vanackere (Antwerpen, 1996) onderzoekt de Nederlandse en Engelse taal in kieren en gleuven van verschillende disciplines. Ze behaalde in 2020 haar Master Woordkunst aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen. Ze sloot de opleiding af met het conceptalbum *Nu Dan*, waarin ze audio, muziek en proza met elkaar probeert te laten rijmen. Ze maakte o.a. muziektheatervoorstellingen *AIZIK* met Bart Geysels, *Pannonica* met Garçada Quartet, en de monoloog *Kusjes van Kraai*.

www.katovanackere.com

Toneelwerk

Kusjes van Kraai – 2019

Het huis van Myriam heeft recentelijk een groot gat opgelopen. Kraai heeft zich ostentatief in dat gat genesteld. Hij staat er op in dat gat te blijven zitten totdat de wereld rond dat huis stilaan weer kan beginnen draaien. Daarna zal kraai gewoon een ander gat zoeken om in te gaan zitten.

Kusjes Van Kraai is een monoloog die het hele lichaam onderdompelt in het sterven van een kind en de rouw van een ouder.

Omgaan, zwijgen, zitten, roepen, krabben, knijpen, wiegen, lief zijn en dan heel lang gewoon niets. Het is een ongrijpbaar, lelijk en troostend iets. Kraai is ook precies dat: krijsend en comfortabel. Myriam en Kraai vallen 's avond samen in slaap, en worden 's ochtends samen weer wakker.